

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θεσσαλονίκη 03/06/2019

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: **1451**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες :
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από **01/02/2019** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της «..... του» με **ΑΦΜ**, με κύρια δραστηριότητα τις υπηρεσίες συμβολαιογράφου και με διεύθυνση έδρας στη, επί της οδού αριθ. -Τ.Κ., κατά: α) της με αριθμ. /...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2013, β) της με αριθμ. /...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014, γ) της με αριθμ. /...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014, δ) της με αριθμ. /...../2018 πράξης επιβολής

προστίμου εισοδήματος του άρθρου 4 του Ν. 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 01/01/2013-31/12/2013 και ε) της με αριθμ./...../2018 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του Ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης, με τις οποίες ζητείται η απόρριψη της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

7. Την **εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.**

Επί της **από 01-02-2019** και με **αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής** της προσφεύγουσας, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ΄ αριθμ./...../2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης, οικον. έτους 2013 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ύψους 3.626,43 €, πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 ύψους 331,20 €, πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 και τόκοι του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013 στο φόρο ύψους 3.401,59 €, , ήτοι συνολικό ποσό ύψους 7.359,22 €.

-Με την υπ΄ αριθμ./...../2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης οικον. έτους 2014, δεν προέκυψε φόρος εισοδήματος.

-Με την υπ΄ αριθμ./...../2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης φορολογικού έτους 2014, δεν προέκυψε φόρος εισοδήματος.

-Με την υπ΄ αριθμ./...../2018 πράξη επιβολής προστίμου εισοδήματος του άρθρου 4 του Ν. 2523/1997 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2013-31/12/2013, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ύψους 120,00 €, λόγω της υποβολής ανακριβούς δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων οικ. έτους 2014, από την οποία δεν προέκυψε υποχρέωση καταβολής φόρου.

-Με την υπ΄ αριθμ./...../2018 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του Ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ύψους 100,00 €, λόγω της υποβολής ανακριβούς δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων φορολογικού έτους 2014, από την οποία δεν προέκυψε υποχρέωση καταβολής φόρου.

Οι ανωτέρω πράξεις εκδόθηκαν κατόπιν της διενέργειας ελέγχου στις χρήσεις 2012-2013 και στο φορολογικό έτος 2014 από τη Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης, με βάση τα άρθρα 48 παρ 3 του Ν. 2238/1994, 21 παρ 4 του Ν. 4172/2014 και τις ερμηνευτικές εγκυκλίου ΠΟΛ 1095/2011 και ΠΟΛ 1175/2017, σε συνδυασμό με το άρθρο 23 του Ν. 4174/2013 και την ΔΕΛ Α 1069048/02-05-2014, δυνάμει της υπ' αριθμ./2018 σχετικής εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης.

Αιτία ελέγχου αποτέλεσε το υπ' αριθ. πρωτ. εισερχ./2018 πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής το οποίο φέρει τον α/α, του Σ.Δ.Ο.Ε. Κεντρικής Μακεδονίας και ανήκει στις μεταφερόμενες υποθέσεις της Ε.Π.Σ.Δ.Ο.Ε. της 2^{ης} διαπιστωτικής της Α.Α.Δ.Ε., με το οποίο διαβιβάστηκε στη Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης βάσει του άρθρου 61 του ν. 4410/2016 (ΦΕΚ Α' 141/03-08-2016) η ως άνω υπόθεση του ΣΔΟΕ.

Από την εκτέλεση του ειδικού λογισμικού ελέγχου προσαύξησης περιουσίας από τη Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης, διαπιστώθηκε, ότι προέκυψαν για τα υπό κρίση έτη πρωτογενείς καταθέσεις (πιστώσεις), οι οποίες έχρηζαν περαιτέρω διερεύνησης, καθώς δεν δικαιολογούνταν από τα δηλωθέντα εισοδήματα της προσφεύγουσας στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος. Από την επεξεργασία των ατομικών και κοινών τραπεζικών λογαριασμών της προσφεύγουσας προέκυψαν πρωτογενείς καταθέσεις, οι οποίες δεν δικαιολογούνταν από τα δηλωθέντα εισοδήματα της. Ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης συνέταξε και απέστειλε το υπ' αριθ. πρωτ./2018 Αίτημα Παροχής Πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013, για παροχή εξηγήσεων. Η φορολογουμένη ανταποκρινόμενη στο ως άνω αίτημα κατέθεσε τα υπ' αριθ. πρωτ./2018 και/2018 υπομνήματα παροχής εξηγήσεων.

Αφού λήφθηκαν υπόψη τα ως άνω υπομνήματα με τα δικαιολογητικά και τις εξηγήσεις που παρασχέθηκαν από την προσφεύγουσα στο ως άνω Αίτημα Παροχής Πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013 που της κοινοποιήθηκε, σχετικά με τις αδικαιολόγητες καταθέσεις (πιστώσεις), που προέκυψαν ανά έτος, από την περαιτέρω επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών, η φορολογούσα αρχή διαπίστωσε προσαύξηση περιουσίας, κατά την έννοια των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010 και του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013, ανά έτος, ως ακολούθως:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ – ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΤΗ	ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ	Μείον: ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΕΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ	ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΑΠΟ ΑΓΝΩΣΤΗ ΠΗΓΗ
2013	41.477,36 €	21.037,36 €	-20.440,00 €	20.440,00 €
2014	12.251,00 €	2.870,00 €	-9.381,00 €	9.381,00 €
2014	4.390,00 €	2.370,00 €	-2,020,00 €	2.020,00 €

Παράλληλα ο έλεγχος διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα δήλωσε ανακριβώς στην υποβληθείσα Δήλωση φορολογίας Εισοδήματος φυσικών προσώπων τη δαπάνη της τοκοχρεωλυτικής απόσβεσης δανείων και χρεώσεων (κωδ.727) για τα οικονομικά έτη 2013 και 2014, ως ακολούθως:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΤΗ ΥΠΟΧΡΕΗ	ΚΩΔΙΚΟΣ 727 ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΚΩΔΙΚΟΣ 727 ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
2013	0,00 €	13.579,82 €
2014	0,00 €	15.284,89 €

Περαιτέρω ο έλεγχος αναγνώρισε το δικαίωμα μεταφοράς της ζημίας στο επόμενο έτος, ήτοι στο φορολογικό έτος 2014, στον Κωδ. 415 (Ζημιές προηγούμενων ετών από επιχειρηματική δραστηριότητα), ποσού 18.709,54 €, αντί του ποσού των 28.090,54 € που δήλωσε η προσφεύγουσα, ως ακολούθως:

ΚΩΔ. 415	ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
Ζημιές προηγούμενων ετών από επιχειρηματική δραστηριότητα	28.090,54 €	18.709,54 €

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προσκόμισε στον έλεγχο πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών για τα οικ. έτη 2005 έως και 2012 (χρήσεις 2004-2011), χωρίς να συμπεριλάβει σ' αυτόν τα ελεγχόμενα έτη 2012-2014. Από έλεγχο στο σύστημα intranet διαπιστώθηκε πως τα επόμενα έτη του ελέγχου, η προσφεύγουσα δήλωσε στο φορολογικό έτος 2015 ποσό 46.000,00 ευρώ από ανάλωση κεφαλαίου, στο φορολογικό έτος 2016 ποσό 38.200,00 ευρώ από ανάλωση και στο φορολογικό έτος 2017 ποσό 40.000,00 ευρώ από ανάλωση για κάλυψη αντικειμενικών δαπανών. Από τον ως άνω πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου που προσκόμισε η προσφεύγουσα, ο έλεγχος αναγνώρισε υπόλοιπο για ανάλωση κεφαλαίου στο φορολογικό έτος 2014 και μεταφορά στο επόμενο έτος, ποσό 30.826,53 €.

Βάσει των ανωτέρω ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης κατέληξε στη διαπίστωση ότι οι διαφορές που απεικονίζονται στον ως άνω πίνακα, αποτελούν προσαύξηση περιουσίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 και της παρ 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 και εξέδωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου/01-02-2019 ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης, επικαλούμενη τους παρακάτω ισχυρισμούς:

- Το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων που δεν δικαιολογήθηκαν και δεν αποδείχθηκε η πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσης αφορούν τρίτους και όχι την προσφεύγουσα. Με βάση

τη νομολογία του ΣτΕ ναι μεν οι καταθέσεις σε τραπεζικό λογαριασμό του δικαιούχου συνιστούν τεκμήριο απόκτησης από τον τελευταίο εισοδήματος, ωστόσο, αυτό ισχύει στο μέτρο, που ο φορολογούμενος δεν αποδείξει ότι η προέλευση των ποσών αυτών είναι διαφορετική. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 5638/1932, όπως ισχύει, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παρ. 1 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923 και με τα άρθρα 411, 489, 490, 491 και 493 του Αστικού Κώδικα, καθένας από τους συνδικαιούχους του λογαριασμού δικαιούται να απαιτήσει από την τράπεζα και να αναλάβει το σύνολο του χρηματικού ποσού, που αντιστοιχεί στο ενεργητικό (υπόλοιπο) του λογαριασμού (ΣΕ 2260/2008, ΑΠ 1128/2017, ΑΠ 1691/2014). Πάντως, εάν δεν προκύπτει κάποια ιδιαίτερη εσωτερική σχέση μεταξύ των συνδικαιούχων ή/και το μερίδιο που δικαιούται ο καθένας τους, βάσει της μεταξύ τους σχέσης, εφαρμόζεται το τεκμήριο που θέτει το άρθρο 493 του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο οι συνδικαιούχοι του λογαριασμού έχουν δικαίωμα σε ίσα μέρη στο ενεργητικό του και όχι εις ολόκληρο (σχετ. ΣτΕ 1891/2018 ΠΟΛ 1050/17.2.2014). Παρανόμως από τον έλεγχο δεν ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι οι αμφισβητούμενες συναλλαγές έλαβαν χώρα μέσω των τραπεζικών λογαριασμών με περισσότερους (τρεις) συνδικαιούχους, μία εκ των οποίων είναι η ίδια, και επομένως θα μπορούσαν να αφορούν συναλλαγές των δύο ετέρων συνδικαιούχων. Εσφαλμένα η φορολογούσα αρχή προσδιόρισε ως φορολογητέο εισόδημά της κατά το έτος 2012 το ποσό των 23.657 ευρώ, καθώς οι συναλλαγές, που πραγματοποιήθηκαν μέσω του με αριθμό λογαριασμού της, στον οποίο είναι συνδικαιούχος η ίδια καθώς και η μητέρα της και ο υιός της αιτιολογήθηκαν με το υποβληθέν από μέρους της τελικό με αριθ. πρωτ. /2018 υπόμνημα της προς την Ε' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο του παρόντος ελέγχου, ως ακολούθως:

- Στις 20-2-2012 έγινε στον άνω κοινό λογαριασμό κατάθεση ποσού ευρώ 2.000 από τον κύριο φαρμακοποιό, κάτοικο , με ΑΦΜ Ο παραπάνω αγόρασε από την προσφεύγουσα με το παραπάνω τίμημα των ευρώ 2.000 το υπ' αριθμό αυτοκίνητο μάρκας , ανήκον σε αυτή μέχρι και μήνα Φεβρουάριο έτους 2012 κατά ποσοστό συγκυριότητας 20/100 (όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη υπ' αριθμό /2018 βεβαίωση της Διεύθυνσης Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης, την οποία προσκόμισε κατά τον έλεγχο).
- 2. Στις 23-2-2012 έγινε στον άνω κοινό λογαριασμό κατάθεση ποσού ευρώ 3.000, στις 24-2-2012 έγινε κατάθεση ποσού ευρώ 4.500 και στις 23-3-2012 έγινε κατάθεση ποσού ευρώ 3.180 από την κυρία χήρα , στενή φίλη της μητέρας της. Η κατάθεση αυτή έγινε προς τη μητέρα της από την παραπάνω, η οποία της επέστρεψε σταδιακά τα χρήματα αυτά, τα οποία προέρχονται από άτυπη

σύμβαση άτοκου δανείου που συνήφθη μεταξύ αυτής και της μητέρας της τον Ιανουάριο έτους 2008 και η ως άνω είχε υποσχεθεί ότι τα χρήματα αυτά θα τα επέστρεφε στην μητέρα της μέσα σε προθεσμία 4 ετών από τότε που τα έλαβε. (Τα χρήματα αυτά διατέθηκαν από την ίδια το 2011 για την ανάρρωση της μητέρας της, όπως προκύπτει από τα σχετικά έγγραφα που προσκομίζει).

3. Στις 30-3-2012 έγινε κατάθεση στον ως άνω κοινό λογαριασμό ποσού ευρώ 3.000 και στις 16-7-2012 έγινε κατάθεση στον ίδιο ως άνω κοινό λογαριασμό ποσού ευρώ 2.000 από τον αδελφό της , μόνιμο κάτοικο Η κατάθεση αυτή έγινε προς τη μητέρα της, ο οποίος της επέστρεψε τα χρήματα αυτά που προέρχονταν από άτυπη γονική παροχή χρημάτων για σπουδές που έκανε στο εξωτερικό, πριν από το έτος 1994. (προς απόδειξη των ανωτέρω προσκόμισε την από 27-11-2018 υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986 θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής από το Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στο Μόναχο Γερμανίας ως σχετ 2, 3).

4. Αναφορικά με την κατάθεση που έγινε την 2-5-2012 ποσού ευρώ 2.760 από το στον παραπάνω κοινό λογαριασμό, αυτή επίσης αφορά συναλλαγή της μητέρας της που όμως δεν γνωρίζει ούτε το πρόσωπο ούτε τι ακριβώς αφορά και σήμερα είναι αδύνατον να συλλέξει πληροφορίες από αυτή δεδομένου ότι είναι υπέργηρη και πάσχει από άνοια.

5. Επίσης διαπιστώθηκαν από τον έλεγχο ανακρίβειες στα ποσά που καταβλήθηκαν από την ίδια για την αποπληρωμή τόκων και δόσεων των δύο (2) δανειακών συμβάσεων, που έχει λάβει παρά το γεγονός ότι η ίδια αληθώς δήλωσε ότι κατά τις ελεγχόμενες χρήσεις ουδέν ποσό κατέβαλε, ούτε και μπορούσε οικονομικά να καταβάλει, προς εξυπηρέτηση των ανωτέρω συμβάσεων. Ειδικότερα, η ίδια και ο υιός της υπογράψανε την υπ' αριθμόν/2009 σύμβαση με την δήθεν στεγαστικού-επισκευαστικού δανείου, ύψους 770.000 ευρώ διάρκειας 180 μηνών με εμφανόμενο στη σύμβαση σκοπό την επισκευή κατοικίας, και πραγματικό σκοπό την εξόφληση ληξιπρόθεσμων επιχειρηματικών οφειλών του πρώην συζύγου της, ο οποίος ήταν ο νόμιμος εκπρόσωπος της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....». Η αυθαίρετα, χωρίς καμιά ειδοποίηση και παρά τη βούλησή της αποδέσμευσε μερικώς από τον παραπάνω ενεχυριασμένο λογαριασμό ποσό ισόποσο με το ποσό των ληξιπρόθεσμων τοκοχρεολυτικών δόσεων του δανείου από 13-9-2013 έως 13-4-2016. Για τις ανωτέρω παράνομες ενέργειες της για τις οποίες ουδέν γνώριζε, υπέβαλλε την από 23-10-2017 με/2017 και/2017 αγωγή.

6. Τα ποσά των 1.000,00 ευρώ και 500,00 ευρώ που κατατέθηκαν στις 11-06-2013 και 26-06-2013 αντίστοιχα, με καταθέτη τον κ. κάτοικο Αυστραλίας, έγιναν προκειμένου να εξοφληθεί απαίτηση της κας προς

τον κ. και για το λόγο αυτό κατέβαλλε ο ίδιος μισθώματα 5 μηνών, ως ενοίκιο για διαμέρισμα επί της οδού, ιδιοκτησίας του υιού της ελεγχόμενης, κ. Για το λόγο αυτό προσκομίστηκε φωτοτυπία της από 26-11-2018 υπεύθυνης δήλωσης του Ν. 1599/1986 του κ.

7. Παράνομα δεν έγινε δεκτός ο πίνακας ανάλωσης κεφαλαίου, που υπέβαλλε ενώπιον του ελέγχου βάσει του οποίου προκύπτει συνολικό διαθέσιμο εισόδημα προς ανάλωση ύψους 586.949,19 € ενώ βάσει του ελέγχου το ίδιο ποσό περιορίστηκε σε 174.855,19 € στο τέλος του 2011, με αποτέλεσμα αυτός να προσδιορισθεί με βάση τα στοιχεία του αρ. πρωτ./2018 σημειώματος του ελέγχου.

8. Με όμοια αιτιολογία περί μη τήρησης συστατικού τύπου απορρίφθηκαν, ως μη όφειλαν, οι αποδεικτικοί ισχυρισμοί της για τις επ' αμφισβήτηση καταβολές κατά τις χρήσεις 2013 και 2014.

Ως προς τον πρώτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί μη επιμερισμού των χρηματικών ποσών των πιστώσεων ανάλογα με τον αριθμό των συνδικαιούχων

Επειδή στην παρ 1 του άρθρου 1 του Ν. 5638 Περί καταθέσεως εις κοινόν λογαριασμόν (ΦΕΚ Α' 307/07-09-1932), ορίζεται ότι: «1. Χρηματική κατάθεσις παρά Τραπεζή εις ανοικτόν λογαριασμόν επ' ονόματι δύο ή πλειοτέρων από κοινού (*Compte joint, joint account*) είναι εν την εννοία του παρόντος νόμου η περιέχουσα τον όρον ότι του εκ ταύτης λογαριασμού δύναται να κάμνη χρήση εν όλω ή εν μέρει, άνευ συμπράξεως των λοιπών, είτε εις είτε τινές, και πάντες κατ' ιδίαν οι δικαιούχοι.».

Επειδή από το άρθρο 1 του Ν.5638/1932 (ΦΕΚ 307 Α') «περί καταθέσεως σε κοινό λογαριασμό», όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του Ν.Δ. 951/1971 και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 124 περ. Δ' στοιχ. α' του Ν.Δ.118/1973, προκύπτει ότι χρηματική κατάθεση σε κοινό ανοικτό λογαριασμό τράπεζας στο όνομα δύο ή περισσότερων είναι εκείνη που περιέχει τον όρο, ότι μπορεί να γίνει χρήση, δηλαδή ανάληψη από τον κοινό αυτό λογαριασμό, από έναν ή περισσότερους από εκείνους στο όνομα των οποίων έγινε η κατάθεση, γιατί βάση της καταθέσεως αυτής η κυριότητα περιέρχεται μεν στην Τράπεζα, σύμφωνα με τα άρθρα 806 και 830 του Α.Κ. και το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν.Δ. της 17-7-/13-8-1923 "περί ειδικών διατάξεων επί Ανωνύμων Εταιρειών" (Ολ.ΑΠ 1092/1991), αλλά καθένας από εκείνους, στο όνομα των οποίων έγινε η κατάθεση, δικαιούται κατ αρχήν να απαιτήσει και να αναλάβει εξ ιδίου δικαίου και όχι ως αντιπρόσωπος άλλου, κατ' άρθρο 211 Α.Κ., το σύνολο ή μέρος της καταθέσεως, χωρίς τη σύμπραξη των λοιπών συνδικαιούχων, οπότε γίνεται κύριος των αναληφθέντων χρημάτων και είναι αδιάφορο σε ποιον πράγματι από τους καταθέτες ανήκαν τα χρήματα, όπως αδιάφορη είναι και η μεταξύ των καταθετών σχέση που οδήγησε σε κατάθεση σε κοινό λογαριασμό, η οποία μόνο ενοχικές αξιώσεις

μπορεί να δημιουργήσει σε βάρος εκείνου από τους δικαιούχους του κοινού λογαριασμού που προέβη στην ανάληψη των χρημάτων.

Επειδή, το Υπ. Οικονομικών στο με **αρ. πρωτ. 1019577/6619/ΔΕΥ-Β'20-2-2006** έγγραφό του αναφέρει ότι: «...Στην περίπτωση που κατά τον έλεγχο διαπιστώνεται η ύπαρξη κοινού τραπεζικού λογαριασμού θα πρέπει να εξεταστεί καταρχήν, με κριτήριο τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, εάν τα πρόσωπα του κοινού λογαριασμού είχαν τέτοια οικονομική δυνατότητα και στη συνέχεια να εξεταστεί από τα παραστατικά στοιχεία κατάθεσης, ποιοι κατέθεσαν τα σχετικά ποσά, από πού προέρχονται και ποιοι προέβαιναν σε αναλήψεις, διενεργώντας περαιτέρω ανακρίσεις και ζητώντας από τον ελεγχόμενο την προσκόμιση κάθε πρόσφορου νόμιμου αποδεικτικού στοιχείου που κατά την κρίση του ελεγχόμενου απαιτείται...». Φορολογικά, εφόσον δεν αποδεικνύεται ο «εν τοις πράγμασι» δικαιούχος με τα αντίστοιχα παραστατικά, ο λογαριασμός θεωρείται ότι ανήκει ισομερώς σε όλους τους συμμετέχοντες.

Επειδή, με την ΠΟΛ.1228/15.10.2014 με θέμα (Παροχή πρόσθετων οδηγιών στο πλαίσιο χειρισμού των υποθέσεων φορολογουμένων που αποστέλλουν εμβάσματα στο εξωτερικό κατά τα έτη 2009-2011), μεταξύ άλλων διευκρινίζεται ότι:

«3.Κατανομή κοινών λογαριασμών στους συνδικαιούχους.

Στις περιπτώσεις αποστολών εμβασμάτων που πραγματοποιούνται από κοινούς λογαριασμούς πρέπει να γίνεται καταρχήν ισομερής επιμερισμός αυτών μεταξύ των συνδικαιούχων του λογαριασμού προέλευσης του εμβάσματος..... Σε περίπτωση που ο ελεγχόμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία των χρηματικών αυτών ποσών οφείλει να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο τον ισχυρισμό του. **Επί αμφισβήτησης του ισχυρισμού του ελεγχόμενου από τη φορολογική αρχή η ίδια οφείλει να αιτιολογήσει την αναλογία που αυτή επικαλείται εάν αυτή είναι διαφορετική του ισομερούς επιμερισμού.** Η αιτιολόγηση αυτή πρέπει να είναι ειδική και εμπεριστατωμένη (σχετ. διατ. [άρθ. 28](#) και [64](#) ν. [4174/2013](#))».

Επειδή, «... και σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι δικαιούχος τραπεζικού λογαριασμού από κοινού με ένα ή περισσότερα άλλα πρόσωπα..., το (σημαντικό) χρηματικό ποσό που εισέρχεται στον κοινό λογαριασμό και το οποίο δεν καλύπτεται από τα (νομίμως φορολογηθέντα ή απαλλαχθέντα του φόρου) εισοδήματα που έχουν δηλώσει στη φορολογική αρχή όλοι οι συνδικαιούχοι του λογαριασμού ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη πηγή ή αιτία, την οποία είτε επικαλείται ο ελεγχόμενος συνδικαιούχος του λογαριασμού είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, ..., μπορεί να θεωρηθεί, κατ' εκτίμηση του συνόλου των στοιχείων και των συνθηκών της υπόθεσης (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται η τυχόν μεταφορά του ποσού αυτού στον επίμαχο λογαριασμό από ατομικό τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου συνδικαιούχου του ή

η κατάθεσή του από αυτόν..... **ότι συνιστά εισόδημα του συγκεκριμένου συνδικαιούχου του λογαριασμού.** Εξάλλου, ναι μεν, σύμφωνα με το νόμο ([άρθρο 1 παρ. 1](#) του ν. [5638/1932](#), όπως ισχύει, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παρ. 1 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923 και με τα άρθρα 411, 489, 490, 491 και 493 του Αστικού Κώδικα), καθένας από τους συνδικαιούχους του λογαριασμού δικαιούται να απαιτήσει από την τράπεζα και να αναλάβει το σύνολο του χρηματικού ποσού που αντιστοιχεί στο ενεργητικό (υπόλοιπο) του λογαριασμού (βλ. ΣτΕ 2260/2008, ΑΠ 1128/2017, ΑΠ 1691/2014 κ.ά.), **αλλά (α) το ανωτέρω στοιχείο αφορά μόνον στην ενοχική σχέση μεταξύ των συνδικαιούχων του λογαριασμού και της τράπεζας και δεν ασκεί επιρροή στην εξέταση του (διοικητικής φύσης) ζητήματος...** Εάν δεν προκύπτει (αφενός, με βάση τους ισχυρισμούς του ελεγχόμενου και των λοιπών συνδικαιούχων του λογαριασμού, σε συνδυασμό με τα αποδεικτικά στοιχεία που αυτοί επικαλούνται και αφετέρου, βάσει των μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης που λαμβάνει η φορολογική αρχή, επιδεικνύοντας την δέουσα, ενόψει των συνθηκών, επιμέλεια, προκειμένου να διαπιστώσει ποιος είναι ο αληθής δικαιούχος των επίμαχων ποσών, ενόψει και της πηγής ή αιτίας πίστωσής τους στον κοινό τραπεζικό λογαριασμό) κάποια ιδιαίτερη εσωτερική σχέση μεταξύ των συνδικαιούχων ή/και το μερίδιο που δικαιούται ο καθένας τους, βάσει της μεταξύ τους σχέσης, εφαρμόζεται το τεκμήριο που θέτει το άρθρο 493 του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο οι συνδικαιούχοι του λογαριασμού έχουν δικαίωμα σε ίσα μέρη στο ενεργητικό του (πρβλ. ΣτΕ 2260/2008, ΑΠ 1128/2017, ΑΠ 1691/2014, ΑΠ 1001/2012, ΑΠ 380/2006 κ.ά.).» (ΣτΕ 1893/2018).

Επειδή, διαπιστώθηκε, από το διενεργηθέντα έλεγχο μέσω intranet, των υποβληθεισών δηλώσεων, ότι, ο υιός της προσφεύγουσας, συνδικαιούχος στον υπ' αριθ. λογαριασμό της, αφενός μεν δεν υπέβαλλε δήλωση φορολογίας εισοδήματος κατά το έτος 2012 (οικ. έτος 2013) και δηλώθηκε από την ίδια ως προστατευόμενο μέλος (ανήλικο), αφετέρου κατά το έτος 2013 (οικ. έτος 2014) υπέβαλλε δήλωση φορολογίας εισοδήματος στην οποία τα μοναδικά εισοδήματα του είναι από εκμίσθωση κατοικιών και δηλώθηκε από την ίδια ως πρόσωπο που συνοικεί και την βαρύνει και κατά το φορολογικό έτος 2014 υπέβαλλε μηδενική δήλωση.

Επειδή, όπως εξάλλου, έχει κριθεί νομολογιακά, τα διοικητικά δικαστήρια μπορούν, στηριζόμενα στα διδάγματα της κοινής πείρας, να συναγάγουν από αποδεδειγμένα πραγματικά περιστατικά, συμπεράσματα περί της συνδρομής ή μη άλλων πραγματικών περιστατικών. Τούτο δε, διότι τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία δεν αποτελούν από μόνα τους αποδεικτικά μέσα, συνίστανται σε γενικές αρχές για την εξέλιξη των φυσικών φαινομένων και των βιοτικών σχέσεων, που συνάγονται επαγωγικά από την εμπειρία και τη συμμετοχή στις συναλλαγές και τις τεχνικές ή επιστημονικές γνώσεις του μέσης μορφώσεως ανθρώπου.

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι καταθέσεις κατά την 30-03-2012 ποσού 3.000,00 €, κατά την 16-07-2012 ποσού 2.000,00 €, κατά την 24-06-2013 ποσού 600,00 € και κατά την 19-02-2014 ποσού 1.500,00 € στον υπ' αριθ. κοινό λογαριασμό της, με δικαιούχο την προσφεύγουσα και συνδικαιούχους τη μητέρα της και τον υιό της, έγιναν από τον αδελφό της προσφεύγουσας, λόγω αδυναμίας της ταυτοποίησης των ως άνω ποσών με τον πραγματικό δικαιούχο, και λόγω της ιδιαίτερης εσωτερικής σχέσης μεταξύ των συνδικαιούχων και του καταθέτη, καταρχάς, στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης γίνεται αποδεκτός ο ως άνω ισχυρισμός ως προς τον επιμερισμό των ως άνω ποσών κατ' ισομοιρία, μεταξύ της προσφεύγουσας και της μητέρας της, συνδικαιούχου του ως άνω λογαριασμού.

Επειδή περαιτέρω, η μητέρα της προσφεύγουσας είναι όπως η ίδια αναφέρει στο υπόμνημα της και με την υπό κρίση ενδικοφανή, υπέργερη και ασθενής με άνοια και συνεπώς δε θα μπορούσε εκ των πραγμάτων να πραγματοποιεί οικονομικές συναλλαγές με τρίτους ώστε να χωρεί επιμερισμός στα λοιπά ποσά, για τα οποία προκύπτει προσαύξηση περιουσίας.

Συνεπώς ο ως άνω ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος και αναπόδεικτος ως προς τα λοιπά ποσά.

Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί του ότι το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων που δεν δικαιολογήθηκαν και δεν αποδείχθηκε η πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσης αφορούν τρίτους και όχι την προσφεύγουσα

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο της Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « *Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με*

τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ 1 του ν. 2238/94 ορίζεται ότι: «1. Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του, όπως αυτό προσδιορίζεται ειδικότερα στα άρθρα 20 έως 51. ... 2. Το εισόδημα ανάλογα με την πηγή της προέλευσής του διακρίνεται κατά τις επόμενες κατηγορίες ως εξής: ...Ζ. Εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών και από κάθε άλλη πηγή...», ενώ σύμφωνα με τη διάταξη της **παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994**, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010, «Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' και Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση».

Επειδή περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις της **παρ. 3 του άρθρου 4 του ν.2238/1994 (Α' 151)**, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι: «3.Για να βρεθεί το συνολικό εισόδημα, αθροίζονται τα επί μέρους εισοδήματα των κατηγοριών Α' έως Ζ' της προηγούμενης παραγράφου τα οποία αποκτώνται από κάθε φυσικό πρόσωπο είτε κατά το οικονομικό έτος το προηγούμενο από τη φορολογία, είτε κατά το ημερολογιακό ή διαχειριστικό ή γεωργικό έτος το οποίο έληξε μέσα στο προηγούμενο από τη φορολογία οικονομικό έτος. Κατά την άθροιση αυτή συμψηφίζονται τα θετικά και αρνητικά στοιχεία των επί μέρους εισοδημάτων. Ειδικά, το αρνητικό στοιχείο (ζημία) του εισοδήματος από εμπορικές και γεωργικές επιχειρήσεις, που προκύπτει από βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (Κ.Β.Σ.) που τηρούνται επαρκώς και ακριβώς, αν δεν καλύπτεται με συμψηφισμό θετικού στοιχείου εισοδήματος άλλης πηγής, είτε γιατί δεν υπάρχει τέτοιο στοιχείο εισοδήματος είτε γιατί αυτό που υπάρχει είναι ανεπαρκές, μεταφέρεται για να συμψηφισθεί ολόκληρο στην πρώτη περίπτωση ή κατά το υπόλοιπο αυτού στη δεύτερη, διαδοχικώς στα πέντε (5) επόμενα οικονομικά έτη κατά το υπόλοιπο που απομένει κάθε φορά, με την προϋπόθεση ότι κατά τα έτη αυτά τα βιβλία του υπόχρεου τηρούνται επαρκώς και ακριβώς. Τα παραπάνω εφαρμόζονται αναλόγως και για το αρνητικό στοιχείο (ζημία) του εισοδήματος από εμπορικές επιχειρήσεις που προκύπτει από επαρκή και ακριβή βιβλία δεύτερης κατηγορίας του Κ.Β.Σ., το οποίο μεταφέρεται για να συμψηφισθεί διαδοχικώς στα πέντε (5) επόμενα οικονομικά έτη. **Οι διατάξεις των δύο**

προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται και για το αρνητικό στοιχείο (ζημία) του εισοδήματος από ελευθέρια επαγγέλματα».

Επειδή, με τη διάταξη του άρθρου 15 παρ.3 του Ν.3888/2010 εισάγεται μια διαδικαστική ρύθμιση, ή μάλλον διευκρινίζεται απερίφραστα και κατηγορηματικά ένα διαδικαστικό θέμα σχετικά με το βάρος απόδειξης σε αυτές τις περιπτώσεις. Έχει ήδη κριθεί και νομολογιακά, ότι η επίμαχη διάταξη δε χαρακτηρίζει ως εισόδημα προσαύξηση που δε φέρει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος, αλλά απλώς κατανέμει το βάρος απόδειξης μεταξύ της φορολογικής αρχής και του φορολογούμενου, της πρώτης περιοριζόμενης στην εξακρίβωση της περιουσιακής προσαύξησης και του δεύτερου βαρυνόμενου με την απόδειξη της φορολόγησης ή της νόμιμης απαλλαγής από το φόρο ή της μη υπαγωγής σε φόρο των χρηματικών ποσών που τη δημιούργησαν (ΔΕΦΑΘ 3983/2015).

Σύμφωνα με πάγια νομολογία, ως «εισόδημα» κατά τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 4 και 48 παρ. 3 του ΚΦΕ, νοείται και φορολογείται η πρόσδοδος που παράγεται περιοδικά, από διαρκώς εκμεταλλεύσιμη πηγή, και αποτελεί το αντάλλαγμα της προσωπικής εργασίας ή τον καρπό των περιουσιακών στοιχείων του φορολογούμενου, όχι και κάθε άλλη, μη έχουσα τα παραπάνω γνωρίσματα, προσαύξηση της περιουσίας του, εκτός κι αν με ειδική διάταξη νόμου θεωρείται εισόδημα, για την υπαγωγή του στο φόρο (βλ. ΣτΕ 3872/2013, 420/1999 επταμ., 1663/1994, 3342/1985, 1453/1982, 3514/1975, 2417/1965 κ.ά.).

Επειδή, στο άρθρο 19, ως ίσχυε για τα υπό κρίση έτη 2012 και 2013, (Διαφορά εισοδήματος και υπολογισμός του φόρου αυτής) του ν. 2238/1994 (ΚΦΕ) ορίζεται μεταξύ άλλων ότι: **«1. Η διαφορά μεταξύ του εισοδήματος που δηλώθηκε από το φορολογούμενο, τη σύζυγο του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν ή προσδιορίστηκε από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και της συνολικής ετήσιας δαπάνης τους, των άρθρων 16 και 17, προσαυξάνει τα εισοδήματα που δηλώνονται ή προσδιορίζονται από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά το ίδιο οικονομικό έτος, του φορολογούμενου ή της συζύγου του, κατά περίπτωση, από εμπορικές επιχειρήσεις ή από την άσκηση ελευθέρων επαγγελματίων και αν δε δηλώνεται εισόδημα από τις κατηγορίες αυτές η διαφορά αυτή λογίζεται εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48. 2. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζεται η διαφορά που προκύπτει. Στις περιπτώσεις αυτής της παραγράφου ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης.[...] Για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου αυτού ανά έτος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, τα οποία προκύπτουν από συμψηφισμό των θετικών και αρνητικών στοιχείων αυτών, από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της**

παραγράφου αυτής και από οποιοδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί, εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 16 και 17, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών.[...] **3. Προκειμένου προσδιορισμού του εισοδήματος με βάση την ετήσια δαπάνη του παρόντος άρθρου, η ζημία του ίδιου οικονομικού έτους ή και των προηγούμενων δεν εκπίπτει και ούτε μεταφέρεται για συμψηφισμό στα επόμενα οικονομικά έτη.».**

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, ακολούθως, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «2. Το εισόδημα φυσικών προσώπων, ανεξαρτήτως αν προέρχεται από άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, **μπορεί επίσης να προσδιορίζεται με βάση κάθε διαθέσιμο στοιχείο** ή έμμεσες μεθόδους ελέγχου σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, όταν το ποσό του δηλούμενου εισοδήματος δεν επαρκεί για την κάλυψη των προσωπικών δαπανών διαβίωσης ή **σε περίπτωση που υπάρχει προσαύξηση περιουσίας η οποία δεν καλύπτεται από το δηλούμενο**».

Επειδή περαιτέρω, με την παρ. 4 του άρθρου 29 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 34- Διαφορά εισοδήματος και υπολογισμός του φόρου αυτής, ορίζεται ότι: «1. Η διαφορά που προκύπτει μεταξύ του τεκμαρτού και του συνολικού εισοδήματος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 30, η οποία προστίθεται στο φορολογητέο εισόδημα, προσδιορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση κατά το ίδιο φορολογικό έτος σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους και φορολογείται: [...] 2. Η Φορολογική Διοίκηση κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία. Ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης για τα ποσά που ιδίως είναι:[...] ζ) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο. Για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου αυτού ανά έτος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, τα οποία προκύπτουν από συμψηφισμό των θετικών και αρνητικών στοιχείων αυτών, από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της παραγράφου αυτής και από οποιοδήποτε άλλο ποσό το

οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί, εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 31 και 32, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών. [...]».

Επειδή σύμφωνα, με το άρθρο 39- Δικαιολόγηση Προσαύξησης Περιουσίας του Ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ.170 Α'), ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή με τη με αριθ. **ΠΟΛ. 1095/29.4.2011** εγκύκλιο ΥΠΟΙΚ, σχετικά με την ανωτέρω διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010 που τροποποίησε την παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994, διευκρινίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «.....**2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν. 3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα.** Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματός του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παρ. 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά. **3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.** **4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, πάσης φύσεως χρεώγραφα (μετοχές, τοκομερίδια), καταθέσεις κ,λπ.....11. Η οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε η προσαύξηση αυτής. Ο φορολογούμενος δύναται να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.....».**

Επειδή με την **ΠΟΛ 1076/26-03-2015**, της ΓΓΔΕ με θέμα (Οδηγίες για την ορθή εφαρμογή του εναλλακτικού τρόπου υπολογισμού της ελάχιστης φορολογίας εισοδήματος άρθρα 30-34 Ν.4172/13), διευκρινίστηκαν τα ακόλουθα: «**Μείωση της διαφοράς** Σύμφωνα με τις διατάξεις

της [παραγράφου 2 του άρθρου 34](#) η Φορολογική Διοίκηση κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς, που προκύπτει με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, υποχρεούται να λάβει υπόψη της τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά που εισπράχθηκαν και τα οποία αποδεικνύονται με νόμιμα παραστατικά στοιχεία. Αν τα ποσά αυτά έχουν απλώς πιστωθεί, χωρίς να έχουν εισπραχθεί δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την εφαρμογή, αυτής της περίπτωσης, καθόσον δεν είναι δυνατόν, να χρησιμοποιηθούν εφόσον δεν εισπράχθηκαν.

Ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης της συνδρομής των προϋποθέσεων για τα ποσά αυτά που περιορίζουν τη διαφορά μεταξύ συνολικού εισοδήματος και τεκμαρτού εισοδήματος.

Στο νόμο αναφέρονται ενδεικτικά ορισμένες κατηγορίες εισοδημάτων ή εσόδων που περιορίζουν την πιο πάνω διαφορά. Τονίζεται ότι και οποιοδήποτε άλλο έσοδο που δεν αναφέρεται ρητά στο νόμο (π.χ. κέρδη από λαχεία) λαμβάνεται υπόψη, εφόσον αποδεικνύεται η είσπραξη του, η φορολόγηση του ή η απαλλαγή του από τη φορολογία.

Τα ποσά που ιδίως λαμβάνονται υπόψη για την κάλυψη ή τον περιορισμό της υπόψη διαφοράς είναι τα εξής:

α) Πραγματικά εισοδήματα τα οποία αποκτήθηκαν από τον ίδιο το φορολογούμενο, τη σύζυγο του και τα εξαρτώμενα μέλη του και τα οποία απαλλάσσονται από το φόρο ή φορολογούνται με ειδικό τρόπο, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.....

ζ) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα είχε απαλλαγεί από το φόρο.

Ειδικότερα, για τον προσδιορισμό κάθε χρόνο, του κεφαλαίου που μπορεί να επικαλεστεί ο φορολογούμενος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα έχουν απαλλαγεί της φορολογίας καθώς και από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε', και στ' της [παραγράφου 2 του άρθρου 34](#), καθώς και από οποιαδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα [άρθρα 31 και 32](#) του ΚΦΕ, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών. Σημειώνουμε ότι δεν υπάγονται οι επιχορηγήσεις που λαμβάνει ο φορολογούμενος λόγω υπαγωγής σε αναπτυξιακό νόμο για πραγματοποίηση επενδύσεων.

Διευκρινίζεται ότι τα έτη για τα οποία γίνεται επίκληση με σκοπό την ανάλωση θα πρέπει να είναι συνεχόμενα και να φθάνουν μέχρι το προηγούμενο του κρινόμενου έτους. Το θετικό αλγεβρικό άθροισμα των ετών αυτών θα αποτελέσει το συνολικό κεφάλαιο που σχηματίστηκε αυτά τα έτη. Αν σε κάποιο έτος ο προσδιορισμός του εισοδήματος πραγματοποιηθεί με βάση την τεκμαρτή δαπάνη τότε θεωρείται ότι δεν απομένει κεφάλαιο προς επίκληση για το έτος αυτό (θεωρείται μηδενικό) και δεν επηρεάζει αρνητικά τα θετικά υπόλοιπα των προηγούμενων ετών. Αν όμως σε κάποιο έτος προκύψει αρνητικό υπόλοιπο και υπάρχει απαλλαγή από τις αντικειμενικές δαπάνες των [άρθρων 31 και 32](#) του Κ.Φ.Ε. τότε το έτος αυτό επηρεάζει αρνητικά τα θετικά υπόλοιπα των προηγούμενων ετών.....

Μείωση των ποσών κεφαλαίου με δαπάνες απόκτησής τους.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της [παραγράφου 2 του άρθρου 34](#) κάθε ποσό που καταβλήθηκε για την απόκτηση των εσόδων που αναφέρονται στις περιπτώσεις της ίδιας παραγράφου τα μειώνει και το υπόλοιπο που προκύπτει είναι αυτό που περιορίζει ή καλύπτει τη συνολική ετήσια δαπάνη. Για παράδειγμα, το έσοδο από την πώληση αυτοκινήτου θα πρέπει να είναι μειωμένο με το κόστος αγοράς του αν είχε αγοραστεί ή με το φόρο δωρεάς αν είχε αποκτηθεί από δωρεά ή το φόρο κληρονομιάς αν είχε αποκτηθεί με κληρονομιά. Θεμελιώδης αρχή για την κάλυψη ή τον περιορισμό δαπάνης με χρηματικά ποσά που προέρχονται από τη διάθεση περιουσιακών στοιχείων είναι να μη γίνεται ξανά επίκληση κάποιου ποσού.

Εξαιρούνται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες το κόστος απόκτησης των εσόδων αυτών είχε ληφθεί υπόψη ως τεκμήριο κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματος του έτους που καταβλήθηκε και ο φορολογούμενος επικαλείται ανάλωση κεφαλαίου του έτους αυτού. Για παράδειγμα, αν ένας φορολογούμενος πουλάει τη χρήση 2014 ένα αυτοκίνητο το οποίο απέκτησε τη χρήση 2010 και επικαλείται το έσοδο από την πώληση του αυτοκινήτου αυτού, για την κάλυψη ή τον περιορισμό της συνολικής ετήσιας δαπάνης, θα πρέπει από το έσοδο της πώλησης να αφαιρέσει το κόστος αγοράς του, εκτός αν ο φορολογούμενος επικαλείται εκτός από το έσοδο της πώλησης το 2014 και ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών στα οποία συμπεριλαμβάνεται και το έτος αγοράς 2010.

Η ζημιά του ίδιου φορολογικού έτους ή και των προηγούμενων δεν εκπίπτει ούτε μεταφέρεται

Με τις διατάξεις της [παραγράφου 3 του άρθρου 34](#) ορίζεται ότι, στην περίπτωση προσδιορισμού του εισοδήματος με βάση την ετήσια δαπάνη αυτού του άρθρου, η ζημιά του ίδιου φορολογικού έτους από επιχειρηματική δραστηριότητα, καθώς και η ζημιά των προηγούμενων ετών μηδενίζεται και δεν εκπίπτει ούτε μεταφέρεται για συμψηφισμό στα επόμενα φορολογικά έτη. Επομένως, εάν κατά το κρίσιμο φορολογικό έτος, για ένα φορολογούμενο προέκυψε ζημιά που προέρχεται από ατομική επιχείρηση και ο φορολογούμενος αυτός έχει πραγματοποιήσει δαπάνες των [άρθρων 31](#) και [32](#) τότε η ζημιά του φορολογούμενου μηδενίζεται και ο ίδιος φορολογείται με βάση την συνολικές του δαπάνες ενώ η ζημιά δεν μεταφέρεται για συμψηφισμό στα επόμενα έτη.

Αντίθετα, αν ο φορολογούμενος καλύψει το τεκμαρτό του εισόδημα με ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών, οπότε και δεν φορολογηθεί με βάση τις δαπάνες, θα μπορέσει να μεταφέρει τη ζημιά του στο επόμενο έτος.»

Επειδή, με την ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων της ΓΓΔΕ σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

«Α΄ Ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις των [άρθρων 15, 16, 17, 18](#) και [19](#) του ν. [2238/1994](#), καθώς και σύμφωνα με διευκρινιστικές εγκυκλίους και διοικητικές λύσεις που είχαν εκδοθεί μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 2013, προβλέπεται προσδιορισμός φορολογητέας ύλης με βάση τις δαπάνες διαβίωσης

των φορολογουμένων και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό που προσδιορίζεται με τα ως άνω σχετικά άρθρα είναι ανώτερο από το συνολικό εισόδημά του. **Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ζ' της [παρ. 2 του άρθρου 19](#) του ανωτέρω νόμου, η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων περιορίζεται ή καλύπτεται μεταξύ άλλων, με ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο.** 3. Τα ως άνω αναφερόμενα στις παραγράφους 1 και 2 ίσχυαν για υποθέσεις και διαχειριστικές περιόδους μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2013. Από την 1 Ιανουαρίου 2014 και μετά, ισχύουν οι διατάξεις των [άρθρων 30, 31, 32, 33 και 34](#) του ν. [4172/2013](#) (ΦΕΚ 167 Α') όπως αυτές έχουν ερμηνευτεί με την [ΠΟΛ.1076/26.3.2015](#). Συγκεκριμένα οι διατάξεις περί ανάλωσης κεφαλαίου αναφέρονται στην περίπτωση ζ', της [παρ. 2 του άρθρου 34](#) του ν. [4172/2013](#), ερμηνεύθηκαν με την [ΠΟΛ.1076/26.3.2015](#) και δεν έχουν διαφοροποιηθεί σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν με τον ν. [2238/1994](#). [...]

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της [παρ. 4 του άρθ. 21](#) του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. 2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του [άρθρου 39](#) του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την [παραγράφο 4 του άρθρου 21](#) του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις. 3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. 4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της. 5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της [παραγρ. 4 του άρθρου 29](#) του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του [άρθρου 32](#) του ΚΦΕ. 6. Για την δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας μέσω διάθεσης περιουσιακών στοιχείων ή μέσω

απόκτησης εισοδημάτων που στο παρελθόν δεν υπήρχε η υποχρέωση της αναγραφής τους στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, είτε γιατί ήταν αφορολόγητα είτε γιατί φορολογούνταν με ειδικό τρόπο (πχ. τόκοι, πώληση εισηγμένων μετοχών), πρέπει να αποδεικνύονται με τα κατάλληλα νόμιμα δικαιολογητικά. 7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.).[...]. Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.[...]. 9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο. 10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της [παραγράφου 3 του άρθρου 48](#) του ν. [2238/1994](#).».

Επειδή περαιτέρω, με την εγκύκλιο **ΠΟΛ 1175/16-11-2017** παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: **«1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της [παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994](#) ή της [παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013](#), στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.[2238/1994](#), πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επήλξη των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.[2238/1994](#) ή του ν.[4172/2013](#), αναλόγως του είδους του εισοδήματος. 2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της [παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994](#) ή της [παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013](#) του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων**

μέτρων ελέγχου [...]. Ο προσδιορισμός του ως άνω κρίσιμου χρόνου πρέπει να γίνεται από την ελεγκτική αρχή με βάση πρόσφορα και επαρκή στοιχεία τα οποία συλλέγονται ιδίως η κλήση του φορολογούμενου για παροχή εξηγήσεων και η αναζήτηση κατόπιν της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαιών, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου στα οποία συμπεριλαμβάνονται πληροφορίες και στοιχεία από τα εμπλεκόμενα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Αν η εντός ευλόγου χρόνου συλλογή στοιχείων σχετικά με τη διαπίστωση του χρόνου προσαύξησης της περιουσίας καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής, γεγονός που πρέπει να βεβαιώνεται από τη φορολογική αρχή με ειδική αιτιολογία, αυτή μπορεί να διαπιστώσει τον κρίσιμο, κατά τα προεκτεθέντα, χρόνο με βάση όσα στοιχεία κατάφερε να συγκεντρώσει ο έλεγχος και, στην εξαιρετική περίπτωση παντελούς έλλειψης τέτοιων στοιχείων, να θεωρήσει κατά τεκμήριο ως κρίσιμο χρόνο εκείνον του εμβάσματος (ΣτΕ 884/2016).[...].».

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. **884/2016 απόφαση του ΣτΕ** (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επιδίκτη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των

συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), [...]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή, στο άρθρο 65 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή περαιτέρω, με το **άρθρο 62 του Ν.4170/2013** θεσπίστηκε «Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών» των πιστωτικών ιδρυμάτων και των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν στην Ελλάδα, προκειμένου να διευκολυνθεί η διαβίβαση, αφενός, των αιτημάτων παροχής πληροφοριών των αρμόδιων ελεγκτικών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και, αφετέρου, των απαντήσεων των εν λόγω ιδρυμάτων σε τέτοια αιτήματα. Παράλληλα, λειτουργεί ήδη (από το 2017) στις ελεγκτικές υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων το Ειδικό Λογισμικό Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας, το οποίο έχει καταστήσει ταχύτερη και πιο αξιόπιστη και αποτελεσματική τη διασταύρωση των στοιχείων των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος με τα δεδομένα των (ταυτοποιούμενων, ως προς το είδος τους, βάσει ειδικού ενιαίου κωδικολογίου) κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών των φορολογούμενων.

Ως προς τον επί μέρους ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί της κατάθεσης ποσού 2.000,00 € με καταθέτη τον

Επειδή η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ισχυρίζεται ότι η κατάθεση του ποσού των 2.000,00 € στον λογαριασμό της με καταθέτη τον κ., που πραγματοποιήθηκε στις 20-02-2012, αφορά σε πώληση του με αριθ. κυκλοφορίας οχήματος μάρκας

....., για την οποία η προσφεύγουσα προσκόμισε την υπ' αριθμ. πρωτ./2018 βεβαίωση της Διεύθυνσης Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης.

Όπως προκύπτει από το ανωτέρω έγγραφο, όντως μεταβιβάστηκε το εν λόγω όχημα στον κ. κατά την 15/03/2012. Σημειώνεται δε, ότι το ανωτέρω ποσό δεν το δήλωσε η προσφεύγουσα ως όφειλε, στην με αριθ. καταχώρησης/2013 υποβληθείσα δήλωση φορολογίας εισοδήματος, στον ΚΩΔ. 781 «Χρηματικά ποσά που προέρχονται από διάθεση περιουσιακών στοιχείων, εισαγωγή χρηματικών κεφαλαίων αλλοδαπής, δάνεια, δωρεές κτλ.».

Συνεπώς ο ως άνω ισχυρισμός της προσφεύγουσας προβάλλεται βάσιμα και γίνεται αποδεκτός ως προς το ποσό των **2.000,00 €**, το οποίο και θεωρείται γνωστής προέλευσης.

Ως προς τον επί μέρους ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί της κατάθεσης ποσών με καταθέτη την κα. στο έτος 2012

Επειδή η προσφεύγουσα, ισχυρίζεται ότι η κατάθεση των ποσών των 3.000,00 €, 4.500,00 € και 3.180,00 € κατά την 23-02-2012, κατά την 24-02-2012 και κατά την 23-03-2012 αντίστοιχα, στον υπ' αριθ. κοινό λογαριασμό της με καταθέτη την κυρία-..... χήραέγινε προς την μητέρα της από την παραπάνω, η οποία της επέστρεψε σταδιακά τα χρήματα αυτά που της είχε δανείσει τα οποία προέρχονται από άτυπη σύμβαση άτοκου δανείου που συνήφθη μεταξύ αυτής και της μητέρας της τον Ιανουάριο έτους 2008 και η ως άνω είχε υποσχεθεί ότι τα χρήματα αυτά θα τα επέστρεφε στην μητέρα της μέσα σε προθεσμία 4 ετών από τότε που τα έλαβε.

Ο ως άνω ισχυρισμός προβάλλεται αβάσιμα και αναπόδεικτα από την προσφεύγουσα για τους ακόλουθους λόγους:

Σύμφωνα με το άρθρο 806 ΑΚ, με τη σύμβαση δανείου ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει στον άλλον (οφειλέτη) κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, και αυτός έχει υποχρέωση άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας. Καταρχήν, για να συναφθεί μία έγκυρη σύμβαση απαιτείται να πληρούνται οι γενικές διατάξεις των άρθρων 185-195 ΑΚ (πρόταση, αποδοχή της πρότασης και κατάρτιση της σύμβασης). Πέραν όμως από αυτές, κρίνεται απαραίτητη για την ολοκλήρωση της σύναψης της σύμβασης δανείου η παράδοση και η μεταβίβαση της κυριότητας των πραγμάτων . Όπως έχει κριθεί επανειλημμένα από την νομολογία (ΑΠ 497/2008 και ΕφΑθ 6782/2009) το δάνειο θεωρείται παραδοτική σύμβαση. Οι διατάξεις των άρθρων 806 επομ. ΑΚ δεν ορίζουν συγκεκριμένο τύπο για την έγκυρη σύναψη δανείου. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το άρθρο 158 ΑΚ οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω σύμβαση καταρτίζεται ατύπως. Ναι μεν δεν απαιτείται συγκεκριμένος τύπος για την σύναψη σύμβασης δανείου, αλλά απαιτείται να πληρούνται καθ' ολοκληρίαν οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 806 ΑΚ. Άπαξ και πληρούνται αυτές έχουμε σύμβαση δανείου ανεξαρτήτως αν δεν χαρακτηρίστηκε ως τέτοια από τα συμβαλλόμενα μέρη. Όσον αφορά το ερώτημα «ποιός φέρει το

βάρος της απόδειξης» ότι παραδόθηκαν χρήματα ή αντικαταστατά πράγματα η κατευθυντήρια γραμμή δίνεται στο άρθρο 338 Κ.Πολ.Δ. Σύμφωνα, λοιπόν, με την διάταξη αυτή, κάθε διάδικος οφείλει να αποδείξει τα πραγματικά γεγονότα που είναι αναγκαία για να υποστηρίξει την αυτοτελή αίτηση ή ανταίτησή του. Συνεπώς, ο διάδικος που επικαλείται υπέρ αυτού ορισμένη έννομη συνέπεια, οφείλει να αποδείξει και τα στοιχεία του πραγματικού του κανόνα δικαίου που την επιφέρει (Εγχειρίδιο Πολιτικής Δικονομίας, Νικόλαος Θ. Νίκας, σελ. 477) Βάσει των ανωτέρω τεκμαίρεται ότι ο δανειστής – δανειοδότης έχει το δικονομικό βάρος να αποδείξει ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, ήτοι ότι παραδόθηκαν χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα.

Δεδομένου ότι, δεν προσκομίστηκε από την προσφεύγουσα ιδιωτικό συμφωνητικό, που να αποδεικνύει το αληθές του ως άνω ισχυρισμού στο οποίο να αποτυπώνεται η συμφωνία αυτή περί «δανεισμού» και συνακόλουθα η οφειλή της ως άνω, προς τη μητέρα της προσφεύγουσας και δεν νοείται κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, αλλά ούτε είναι σύνηθες σε συναλλαγή τέτοιου ύψους, να μην έχει εξασφαλίσει ο «δανειστής» όλα τα εχέγγυα και τα αποδεικτικά μέσα που να αποδεικνύουν την ύπαρξη και την έκταση του φερόμενου «δανείου» που χορήγησε προς τον «δανειστή», καθώς και τυχόν υποθήκες. Λαμβάνοντας υπόψη το συνολικό ποσό του επίμαχου «δανείου», ήτοι ύψους 10.680,00 €, το γεγονός αυτό δε συνάδει με τα συναλλακτικά ήθη. Επιπροσθέτως δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά στοιχεία που να αποδεικνύουν εκταμιεύσεις ή μεταφορά αντίστοιχων ποσών σε λογαριασμούς της φερόμενης ως «δανειολήπτριας». Σε κάθε περίπτωση για το ληφθέν δάνειο θα έπρεπε να καταβληθούν τέλη χαρτοσήμου, γεγονός που θα αποδείκνυε και τη λήψη του, κατά τα οριζόμενα στην ΠΟΛ 1175/2017 και στη ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015.

Ως προς τον επί μέρους ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί της κατάθεσης ποσών με καταθέτη τον στα έτη 2012, 2013 και 2014

Επειδή η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ισχυρίζεται ότι στις 30-03-2012 έγινε κατάθεση ποσού 3.000,00 ευρώ και στις 16-07-2012 έγινε κατάθεση ποσού 2.000 €, στον υπ' αριθ. κοινό λογαριασμό της με καταθέτη τον αδελφό της, μόνιμο κάτοικο Μονάχου Γερμανίας. Η κατάθεση αυτή έγινε προς τη μητέρα της, ο οποίος της επέστρεψε τα χρήματα αυτά που προέρχονταν από άτυπη γονική παροχή χρημάτων για σπουδές που έκανε στο εξωτερικό, πριν από το έτος 1994. (προς απόδειξη των ανωτέρω προσκόμισε την από 27-11-2018 υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986 θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής από το Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στο Μόναχο Γερμανίας ως σχετ 2, 3).

Ο ως άνω ισχυρισμός προβάλλεται αβάσιμα και καταχρηστικά από την προσφεύγουσα για τους ακόλουθους λόγους:

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 496 του Αστικού Κώδικα «η παροχή σε κάποιον ενός περιουσιακού αντικειμένου αποτελεί δωρεά, εάν γίνεται κατά τη συμφωνία των μερών **χωρίς ανταλλάγμα**». Τα συμβαλλόμενα μέρη στη δωρεά είναι ο δωρητής από τη μία πλευρά και ο δωρεοδόχος από την άλλη.

Η δωρεά είναι σύμβαση ενοχική, χαριστική και ετεροβαρής, δηλαδή δημιουργεί υποχρέωση μόνο στον δωρητή, ο οποίος με την κατάρτιση της σύμβασης της δωρεάς αναλαμβάνει την υποχρέωση να παράσχει στον δωρεοδόχο ένα περιουσιακό του στοιχείο, με αποτέλεσμα την αύξηση της περιουσίας του δωρεοδόχου και τη μείωση της περιουσίας του δωρητή. Για τη δωρεά αναφέρονται και τα άρθρα 497-512 του ΑΚ. Ουσιώδη στοιχεία της σύμβασης δωρεάς είναι αφενός η παροχή ή η υπόσχεση παροχής ενός περιουσιακού στοιχείου και αφετέρου η συμφωνία των συμβαλλομένων (δωρητή και δωρεοδόχου) για την έλλειψη ανταλλάγματος, η οποία υπόκειται σε συμβολαιογραφικό τύπο. Ανεξάρτητα από το είδος, το αντικείμενο και την αξία της, η σύμβαση της δωρεάς πρέπει να γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο, σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα, διαφορετικά η δωρεά είναι απολύτως άκυρη. Η ακυρότητα όμως της δωρεάς κινητού πράγματος χωρίς την τήρηση του συμβολαιογραφικού τύπου θεραπεύεται, σύμφωνα με το άρθρο 498 παρ. 2 ΑΚ, αφότου ο δωρητής παραδώσει το πράγμα στον δωρεοδόχο.

Επειδή, όσον αφορά την έννοια της δωρεάς στα πλαίσια του φορολογικού δικαίου, είναι πρόδηλο, ότι η έννοια αυτή, όπως αναλύεται στο άρθρο 34 του Ν.2961/2001, τυγχάνει κατά πολύ ευρύτερη της κατά τον Αστικό Κώδικα έννοιας της δωρεάς. Και τούτο διότι κτήση περιουσίας αιτία δωρεάς, για την επιβολή φόρου, είναι η κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα συνιστώμενη δωρεά αλλά και η κτήση εκ πάσης παροχής, παραχωρήσεως ή μεταβιβάσεως οιασδήποτε περιουσιακού **στοιχείου άνευ ανταλλάγματος** έστω και αν δεν κατηρτίσθη έγγραφον (άρθρ. 34 παρ. 1 περ. Α,Β)

Επειδή κατά το άρθρο 34 Β΄ του Ν. 2961/2001, «*κτήση περιουσίας αιτία γονικής παροχής για την επιβολή του φόρου είναι η παροχή περιουσίας στο τέκνο από οποιονδήποτε γονέα του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1509 του Α.Κ., είτε για τη δημιουργία ή τη διατήρηση οικονομικής ή οικογενειακής αυτοτέλειας είτε για την έναρξη ή την εξακολούθηση επαγγέλματος, μέχρι το ποσό που δεν υπερβαίνει το μέτρο το οποίο επιβάλλουν οι περιστάσεις..*».

Επειδή σε κάθε περίπτωση η γονική παροχή συνίσταται στην παροχή περιουσίας στο τέκνο από οποιονδήποτε γονέα του και είναι **σύμβαση χαριστική (άνευ ανταλλάγματος)** και ετεροβαρής, δηλαδή δημιουργεί υποχρέωση μόνο στον δωρητή, και στοχεύει στη δημιουργία ή στη διατήρηση της οικονομικής αυτοτέλειας του τέκνου. **Η γονική παροχή δεν επιστρέφεται, διότι παρέχεται άνευ ανταλλάγματος.**

Επειδή ο ισχυρισμός ότι το ποσό των 1.500,00 € που κατατέθηκε στις 15-04-2013, στον υπ' αριθ. λογαριασμό της με καταθέτη τον , και αφορά σε ποσό το οποίο επέστρεψε ο αδερφός της προσφεύγουσας προς τη μητέρα τους και αφορούν σε άτυπη γονική παροχή χρημάτων που έκανε η μητέρα της στον ίδιο κατά το έτος 1994 για σπουδές στο εξωτερικό, προβάλλεται **αλυσιτελώς**, δεδομένου ότι στον ως άνω λογαριασμό δεν είναι συνδικαιούχος η μητέρα της προσφεύγουσας, την οποία κατά τα λεγόμενα της, αφορά η εν λόγω συναλλαγή.

Ως προς τον επί μέρους ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί της κατάθεσης ποσών με καταθέτη τονστο έτος 2013

Επειδή η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ισχυρίζεται ότι τα ποσά των 1.000,00 € και 500,00 € που κατατέθηκαν στις 11-06-2013 και 26-06-2013 αντίστοιχα, στον υπ' αριθ. κοινό λογαριασμό της με καταθέτη τον , κάτοικο Αυστραλίας, έγιναν προκειμένου να εξοφληθεί απαίτηση της προς τον και για το λόγο αυτό κατέβαλλε ο ίδιος μισθώματα πέντε μηνών, ως ενοίκιο για διαμέρισμα επί της οδού , ιδιοκτησίας του υιού της προσφεύγουσας,. (προσκομίστηκε φωτοτυπία της από 26-11-2018 υπεύθυνης δήλωσης του Ν. 1599/1986 του).

Ο ως άνω ισχυρισμός προβάλλεται αβάσιμα και αναπόδεικτα από την προσφεύγουσα, προσκομίζοντας απλά υπεύθυνη δήλωση του καταθέτη, ο οποίος ουδεμία σχέση έχει με το δηλωθέν μίσθωμα.

Επειδή, ως κριτήριο των χρηστών ηθών, χρησιμεύουν οι ιδέες του κατά γενική αντίληψη με φρόνηση και χρηστότητα σκεπτόμενου μέσου κοινωνικού ανθρώπου (ΟΛΑΠ10/91).Επιπροσθέτως αντιβαίνει στα συναλλακτικά ήθη και δεν νοείται κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας η κατάθεση σε λογαριασμό τρίτου, προς εξόφληση υποχρέωσης έναντι ετέρου, δεδομένου ότι δεν αφορά σε επιχειρηματική συναλλαγή και σε κάθε περίπτωση καθίσταται δυσχερής η απόδειξη της εξόφλησης της απαίτησης για τον καταθέτη.

Επειδή περαιτέρω, κατά τον Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (Κ.Φ.Δ.), μόνο οι μαρτυρίες που λαμβάνονται κατά τους ορισμούς των άρθρων 152 επ. του Κ.Φ.Δ. αποτελούν νόμιμα αποδεικτικά μέσα. Μαρτυρίες με μορφή υπευθύνων δηλώσεων του ν.1599/1986 καθώς και ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον συμβολαιογράφου τρίτων προσώπων για πράγματα που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης που διεξάγεται ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου δεν αποτελούν νόμιμα αποδεικτικά μέσα και δεν επιτρέπεται να ληφθούν νομίμως υπόψη, ούτε για τη συναγωγή

δικαστικών τεκμηρίων, διότι δεν τηρήθηκαν οι απαιτούμενες από τον Κ.Φ.Δ. διατυπώσεις για την εγκυρότητά τους γιατί αποτελούν μαρτυρίες που λήφθηκαν κατά παράβαση των άρθρων 152 επ. του Κ.Φ.Δ. Σε περίπτωση όμως που η προαναφερόμενη υπεύθυνη δήλωση δεν έχει ληφθεί για να προσκομιστεί ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου αλλά έχει ληφθεί κατά διοικητική διαδικασία ή αναφέρεται κατά περιεχόμενο στην έκθεση ελέγχου δεν υπόκειται στον πιο πάνω περιορισμό. (σχετ. άρθρα 123, 124, 152 επ. του Κ.Φ.Δ., Π.Δ. 331/1985 ΦΕΚ 116 Α'). (πρβλ. ΣτΕ 5292/2013, ΣτΕ 3616/2011 επταμ., 2931-2/2006, 1296/1999, 3535/1991).

Επειδή αβάσιμα και προσχηματικά ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι η κατάθεση του ποσού των 2.760,00 €, κατά την 02/05/2012 στον υπ' αριθ. κοινό λογαριασμό της με καταθέτη τον αφορά σε συναλλαγή της μητέρας της η οποία είναι μεγάλης ηλικίας και πάσχει από άνοια και συνεπώς δεν μπορεί να της αποσπάσει πληροφορίες.

Ως προς τον επί μέρους ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί της ανακριβούς δήλωσης των τοκοχρεωλυτικών αποσβέσεων

Επειδή με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ίδια αληθώς δήλωσε ότι κατά τις ελεγχόμενες χρήσεις ουδέν ποσό κατέβαλε, ούτε και μπορούσε οικονομικά να καταβάλει, προς εξυπηρέτηση των ανωτέρω συμβάσεων. Ειδικότερα, η ίδια και ο υιός της υπέγραψαν την υπ' αριθμόν/2009 σύμβαση με την δήθεν στεγαστικού-επισκευαστικού δανείου, ύψους 770.000 ευρώ διάρκειας 180 μηνών με εμφανόμενο στη σύμβαση σκοπό την επισκευή κατοικίας, και πραγματικό σκοπό την εξόφληση ληξιπρόθεσμων επιχειρηματικών οφειλών του πρώην συζύγου της, ο οποίος ήταν ο νόμιμος εκπρόσωπος της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....». Η αυθαίρετα, χωρίς καμιά ειδοποίηση και παρά τη βούλησή της αποδέσμευσε μερικώς από τον παραπάνω ενεχυριασμένο λογαριασμό ποσό ισόποσο με το ποσό των ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών δόσεων του δανείου από 13-9-2013 έως 13-4-2016. Για τις ανωτέρω παράνομες ενέργειες της για τις οποίες ουδέν γνώριζε, υπέβαλλε την από 23-10-2017 με/2017 και/2017 αγωγή. (Προσκομίζεται με την παρούσα αγωγή κατά της).

Ο ως άνω ισχυρισμός προβάλλεται αβάσιμα από την προσφεύγουσα για τους ακόλουθους λόγους:

Βάσει της από 19/12/2018 έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος (σελ 35-36) προέκυψε ότι από τον διασταυρωτικό έλεγχο των κινήσεων των δανειακών λογαριασμών με τα δηλωθέντα ποσά από την προσφεύγουσα στον κωδικό 727 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος «Δαπάνη για την τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων ή πιστώσεων», **διαπιστώθηκαν στα υπό κρίση έτη**

2012 και 2013, ανακρίβειες αναφορικά με τα ποσά που καταβλήθηκαν για τις πληρωμές εξυπηρέτησης των παραπάνω δανείων σε σχέση με τα δηλωθέντα ποσά, ως ακολούθως:

ΕΤΟΣ 2012

	ΠΟΣΟ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΚΩΝ & ΔΟΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕ ΑΡΙΘ. ΛΟΓ.	15.976,26
Ποσό που αναλογεί στην προσφεύγουσα ως επικαρπώτρια του ακινήτου, σύμφωνα με τη φορολογία κληρονομιών για τον με αριθ. λογ.	$4/10 \times 15.976,26 =$ 6.390,50
Ποσό που αναλογεί στην προσφεύγουσα ως ψιλή κυρία του ακινήτου στο 50% και επιπλέον για το ποσοστό 25% του ανήλικου τέκνου της, σύμφωνα με τη φορολογία κληρονομιών για τον με αρ. λογ.	$6/10 \times 15.976,26 =$ $9.585,76 \times 75\% =$ 7.189,32
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΣΑ ΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΚΩΝ & ΔΟΣΕΩΝ ΠΑ ΤΟΝ ΜΕ ΑΡ. ΛΟΓ.	13.579,82 €

ΚΩΔ. 727	ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
	0,00 €	13.579,82 €

Περαιτέρω ο **ΚΩΔ. 213** «Ποσοστό συνιδιοκτησίας ή χρήσης κύριας κατοικίας» προέκυψε ότι δηλώθηκε ανακριβώς, ως ακολούθως:

ΚΩΔ. 213	ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
	50%	100%

ΕΤΟΣ 2013

	ΠΟΣΟ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΚΩΝ & ΔΟΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕ ΑΡΙΘ. ΛΟΓ.	16.855,49 €
Ποσό που αναλογεί στην προσφεύγουσα ως επικαρπώτρια του ακινήτου, σύμφωνα με τη φορολογία κληρονομιών για τον με αρ. λογ.	4/10x16.855,49 = 6.742,20
Ποσό που αναλογεί στην προσφεύγουσα ως ψιλή κυρία του ακινήτου στο 50% και επιπλέον για το ποσοστό 25% του ανήλικου τέκνου της, σύμφωνα με τη φορολογία κληρονομιών για τον με αρ. λογ.	6/10x16.855,49 = 10.113,29x75% =7.584,97
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΣΑ ΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΚΩΝ & ΔΟΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕ ΑΡ. ΛΟΓ.	14.327,17
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΣΑ ΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΚΩΝ & ΔΟΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕ ΑΡ. ΛΟΓ.	957,72

ΚΩΔ. 727	ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
	0,00 €	15.284,89 €

Επειδή ο έλεγχος, επεξεργάστηκε τα πρωτογενή δεδομένα των τραπεζικών κινήσεων των δανειακών λογαριασμών της προσφεύγουσας, που απεστάλησαν από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τα οποία τέθηκαν στη διάθεση του σε ηλεκτρονικό αρχείο και προσδιόρισε βάσει των ανωτέρω και του ποσοστού συνιδιοκτησίας της προσφεύγουσας στα ακίνητα το ποσοστό για τη δαπάνη που κατέβαλε για την τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων και που όφειλε να δηλώσει.

Επειδή η αγωγή της προσφεύγουσας κατά της αφορά σε διαφορές ιδιωτών και δεν σχετίζεται με τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου.

Ως προς τον επί μέρους ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί της ανάλωσης κεφαλαίου

Επειδή η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ισχυρίζεται ότι παράνομα δεν έγινε δεκτός ο πίνακας ανάλωσης κεφαλαίου, που υπέβαλε ενώπιον του ελέγχου, βάσει του οποίου προκύπτει συνολικό διαθέσιμο εισόδημα προς ανάλωση ύψους 586.949,19 €, ενώ βάσει του ελέγχου το ίδιο ποσό περιορίστηκε σε 174.855,19 € στο τέλος του 2011, με αποτέλεσμα αυτός να προσδιορισθεί με βάση τα στοιχεία του αρ. πρωτ./2018 σημειώματος του ελέγχου.

Ο ως άνω ισχυρισμός προβάλλεται αβάσιμα από την προσφεύγουσα για τους ακόλουθους λόγους:

Επειδή, σύμφωνα με διευκρινιστικές εγκυκλίους και διοικητικές λύσεις που είχαν εκδοθεί μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 2013, καθώς και με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1076/2015 της Γ.Γ.Δ.Ε., διευκρινίστηκε ότι η ανάλωση κεφαλαίου σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ζ' της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 2238/1994 και της περίπτωσης ζ' της παρ. 2 του άρθρου 34 του ν. 4172/2013, προβλέπεται από τη φορολογική νομοθεσία για τον περιορισμό ή την κάλυψη της προστιθέμενης διαφοράς αντικειμενικών δαπανών, προκειμένου να υπολογίσει η φορολογική αρχή ποιο ποσό από το κεφάλαιο που φορολογήθηκε τα προηγούμενα έτη απέμεινε, προκειμένου να καλύψει τη διαφορά του δηλωθέντος εισοδήματος και των δαπανών του υπό κρίση έτους.

Επειδή, από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα για το έτος 2013, δήλωσε στον ΚΩΔ 787 «Ανάλωση Κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε ή απαλλασσόταν από το φόρο», της υποβληθείσας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του οικείου έτους ποσό 42.000,00 € και αντίστοιχα ποσό 56.000,00 €, στην υποβληθείσα δήλωση φορολογίας εισοδήματος του φορολογικού έτους 2014. Τα ως άνω ποσά στον ΚΩΔ 787 όφειλε να τα δικαιολογήσει προσκομίζοντας το σχετικό πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου παρελθόντων ετών.

Ακολούθως η προσφεύγουσα προσκόμισε πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών για τα οικ. έτη 2005 έως και 2012 (έτη 2004-2011) και όχι μέχρι το προηγούμενο του κρινόμενου έτους, χωρίς να προσκομίσει κανένα από τα δικαιολογητικά κάλυψης τεκμηρίων, τα οποία επικαλείται στον κωδ. 781 των οικείων δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος των ετών 2004-2011 και για το λόγο αυτό δεν έγιναν δεκτά τα εν λόγω ποσά, δεδομένου ότι δεν δύναται να προσδιοριστεί το κέρδος το οποίο πραγματικά αποκόμισε η προσφεύγουσα από τις πωλήσεις των περιουσιακών στοιχείων, βάσει των οριζόμενων στην ΠΟΛ 1076/2015, λόγω του ότι δεν ήταν γνωστή η αξία κτήσης αυτών. Περαιτέρω, ο έλεγχος λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, προσδιόρισε το διαθέσιμο εισόδημα της προσφεύγουσας των παρελθόντων ετών για ανάλωση κεφαλαίου, στο τέλος του φορολογικού έτους 2014 στο ποσό 30.826,53 €.

Σημειώνεται δε, ότι με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή δεν προσκομίστηκε κανένα στοιχείο από την προσφεύγουσα προς επίρρωση των ισχυρισμών της.

Περαιτέρω, ο έλεγχος λαμβάνοντας υπόψη αφενός ότι η προστιθέμενη διαφορά αντικειμενικών δαπανών καλύφθηκε από την ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών και αφετέρου το ποσό των 9.381,00 € που προέκυψε ως προσαύξηση περιουσίας το έτος 2013, αναγνώρισε και περιόρισε το δικαίωμα μεταφοράς της ζημίας στο επόμενο έτος, ήτοι στο φορολογικό έτος 2014, στον ΚΩΔ. 415 «Ζημιές προηγούμενων ετών από επιχειρηματική δραστηριότητα», στο ποσό των 18.709,54 €, αντί του ποσού των 28.090,54 € που δήλωσε η προσφεύγουσα.

Βάσει των ανωτέρω η προσαύξηση περιουσίας που καταλογίζεται για τα υπό κρίση έτη διαμορφώνεται ως ακολούθως:

Έτη	Πρωτογενείς καταθέσεις σε Λογαριασμούς της προσφεύγουσας βάσει Ελέγχου	Πρωτογενείς καταθέσεις σε Λογαριασμούς της προσφεύγουσας βάσει Απόφασης
2012	20.440,00 €	15.940,00 €
2013	9.381,00 €	9.081,00 €
2014	2.020,00 €	1.270,00 €

Επίσης αναγνωρίζεται στο φορολογικό έτος 2014, στον ΚΩΔ. 415 «Ζημιές προηγούμενων ετών από επιχειρηματική δραστηριότητα», το ποσό των 19.009,54 €, αντί του ποσού των 18.709,54 €, που αναγνωρίστηκε από τον έλεγχο.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη μερική αποδοχή της από **01/02/2019** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της «..... του» με **ΑΦΜ**, καθώς και:

A. Τη μερική αποδοχή της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής και την τροποποίηση της κάτωθι πράξης:

- 1) Της με αριθμό/...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος-πράξης επιβολής προστίμου, οικονομικού έτους 2013, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης, ως προς το ποσό των 2.000,00 € που αποτελεί εισόδημα από γνωστή πηγή και τον επιμερισμό ποσού 5.000,00 €, στους δύο συνδικαιούχους, για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας.

B. Την απόρριψη της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση των κάτωθι πράξεων:

- 2) Της υπ' αριθμ./...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης οικον. έτους 2014,
- 3) Της υπ' αριθμ./...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης φορολογικού έτους 2014,
- 4) Της υπ' αριθμ./...../2018 πράξης επιβολής προστίμου εισοδήματος του άρθρου 4 του Ν. 2523/1997 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2013-31/12/2013 και,
- 5) Της υπ' αριθμ./...../2018 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του Ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - Καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Α. ΕΙΣΟΔΗΜΑ:

Εισοδήματα 01/01/2012– 31/12/2012	ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΗΛΩΣΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Φορολογητέο εισόδημα	3.217,00	23.657,00	19.157,00	15.940,00
Χρεωστικό ποσό	57,75	3.684,18	2.446,68	2.388,93
Προκαταβολή φόρου	31,76	31,76	31,76	0,00
Εισφορά αλληλεγγύης	592,60	923,80	913,80	321,20
Τέλος επιτηδεύματος	650,00	650,00	650,00	0,00
Πρόστιμο άρθ. 58 και τόκοι άρθ. 53 Ν. 4174/2013		3.401,59	2.240,82	2.240,82
Σύνολο φόρων τελών & εισφορών	1.332,11	8.691,33	6.283,06	4.950,95
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	4.950,95 €			

Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2013– 31/12/2013	
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	0,00
Πρόστιμο άρθ. 58 και τόκοι άρθ. 53 Ν. 4174/2013 στο φόρο	0,00
Εισφορά αλληλεγγύης με την παρούσα απόφαση	0,00
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	0,00 €

Φορολογικό έτος 2014 Εισοδήματα 01/01/2014 – 31/12/2014	
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	0,00
Πρόστιμο άρθ. 58 Ν. 4174/2013	0,00
Εισφορά αλληλεγγύης με την παρούσα απόφαση	0,00
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	0,00 €

Β. ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΑΡΘΡΟΥ 4 Ν. 2523/1997:

Πρόστιμο άρθρου 4 ν. 2523/1997	Διαχειριστική Περίοδος 01/01/2013– 31/12/2013
	120,00 €

Γ. ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΦΔ

Πρόστιμο ΚΦΔ άρθρου 54 ν. 4174/2013	Φορολογικό έτος 2014
	100,00 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.